

॥ सुब्रह्मण्यभुजङ्गम् ॥

सदा बालरूपाऽपि विघ्नाद्रिहन्त्री
 महादन्तिवक्राऽपि पञ्चास्यमान्या।
 विधीन्द्रादिमृग्या गणेशाभिधा मे
 विधत्तां श्रियं काऽपि कल्याणमूर्तिः ॥ १ ॥

न जानामि शब्दं न जानामि चार्थम्
 न जानामि पद्यं न जानामि गद्यम्।
 चिदेका षडास्य हृदि द्योतते मे
 मुखान्निःसरन्ते गिरश्चापि चित्रम् ॥ २ ॥

मयूराधिरूढं महावाक्यगूढम्
 मनोहारिदेहं महच्चित्तगेहम्।
 महीदेवदेवं महावेदभावम्
 महादेवबालं भजे लोकपालम् ॥ ३ ॥

यदा सन्निधानं गता मानवा मे
 भवाम्भोधिपारं गतास्ते तदैव।
 इति व्यञ्जयन् सिन्धुतीरे य आस्ते
 तमीडे पवित्रं पराशक्तिपुत्रम् ॥ ४ ॥

यथाब्धेस्तरङ्गा लयं यान्ति तुङ्गाः
 तथैवापदः सन्निधौ सेवतां मे।
 इतीवोर्मिपङ्क्तिर्नृणां दर्शयन्तम्
 सदा भावये हृत्सरोजे गुहं तम् ॥ ५ ॥

गिरौ मन्निवासे नरा येऽधिरूढाः
 तदा पर्वते राजते तेऽधिरूढाः।
 इतीव ब्रुवन् गन्धशैलाधिरूढः
 स देवो मुदे मे सदा षण्मुखोऽस्तु ॥ ६ ॥

महाम्भोधितीरे महापापचोरे
 मुनीन्द्रानुकूले सुगन्धाख्यशैले।
 गुहायां वसन्तं स्वभासा लसन्तम्
 जनार्तिं हरन्तं श्रयामो गुहं तम् ॥ ७ ॥

लसत् स्वर्णगेहे नृणां कामदोहे
 सुमस्तोमसञ्छन्नमाणिक्यमञ्चे।
 समुद्यत् सहस्रार्कतुल्यप्रकाशम्
 सदा भावये कार्तिकेयं सुरेशम् ॥ ८ ॥

रणद्धंसके मञ्जुलेऽत्यन्तशोणे
 मनोहारिलावण्यपीयूषपूर्णे ।
 मनःषट्पदो मे भवक्लेशतप्तः
 सदा मोदतां स्कन्द ते पादपद्मे ॥ ९ ॥

सुवर्णाभदिव्याम्बरैर्भासमानाम्
 कणत्किङ्किणीमेखलाशोभमानाम् ।
 लसद्धेमपट्टेन विद्योतमानाम्
 कटि भावये स्कन्द ते दीप्यमानाम् ॥ १० ॥

पुलिन्देशकन्याघनाभोगतुङ्ग-
 स्तनालिङ्गनासक्तकाश्मीररागम्।
 नमस्याम्यहं तारकारे तवोरः
 स्वभक्तावने सर्वदा सानुरागम्॥ ११ ॥

विधौ क्लृप्तदण्डान् स्वलीलाधृताण्डान्
 निरस्तेभशुण्डान् द्विषत् कालदण्डान्।
 हतेन्द्रारिषण्डान् जगत्ताणशौण्डान्
 सदा ते प्रचण्डान् श्रये बाहुदण्डान्॥ १२ ॥

सदा शारदाः षण्मृगाङ्गा यदि स्युः
 समुद्यन्त एव स्थिताश्चेत् समन्तात्।
 सदा पूर्णबिम्बाः कलङ्कैश्च हीनाः
 तदा त्वन्मुखानां ब्रुवे स्कन्द साम्यम्॥ १३ ॥

स्फुरन् मन्दहासैः सहंसानि चञ्चत्
 कटाक्षावलीभृङ्गसङ्घोज्ज्वलानि ।
 सुधास्यन्दिबिम्बाधराणीशसूनो
 तवाऽऽलोकये षण्मुखाम्भोरुहाणि॥ १४ ॥

विशालेषु कर्णान्तदीर्घेष्वजस्रम्
 दयास्यन्दिषु द्वादशस्वीक्षणेषु।
 मयीषत्कटाक्षः सकृत् पातितश्चेत्
 भवेत्ते दयाशील का नाम हानिः॥ १५ ॥

सुताङ्गोद्भवो मेऽसि जीवेति षड्वा
 जपन् मन्त्रमीशो मुदा जिघ्रते यान्।
 जगद्भारभृद्ध्यो जगन्नाथ तेभ्यः
 किरीटोज्ज्वलेभ्यो नमो मस्तकेभ्यः ॥ १६ ॥

स्फुरद्रत्नकेयूरहाराभिरामः
 चलत् कुण्डलश्रीलसद्गण्डभागः।
 कटौ पीतवासाः करे चारुशक्तिः
 पुरस्तान्ममास्तां पुरारेस्तनूजः ॥ १७ ॥

इहाऽऽयाहि वत्सेति हस्तान् प्रसार्या-
 ऽऽह्वयत्यादराच्छङ्करे मातुरङ्गात्।
 समुत्पत्य तातं श्रयन्तं कुमारम्
 हराश्लिष्टगात्रं भजे बालमूर्तिम् ॥ १८ ॥

कुमारेशसूनो गुह स्कन्द सेना-
 पते शक्तिपाणे मयूराधिरूढ।
 पुलिन्दात्मजाकान्त भक्तार्तिहारिन्
 प्रभो तारकारे सदा रक्ष मां त्वम् ॥ १९ ॥

प्रशान्तेन्द्रिये नष्टसंज्ञे विचेष्टे
 कफोद्गारिवक्त्रे भयोत्कम्पिगात्रे।
 प्रयाणोन्मुखे मय्यनाथे तदानीम्
 द्रुतं मे दयालो भवाग्रे गुह त्वम् ॥ २० ॥

कृतान्तस्य दूतेषु चण्डेषु कोपात्
 दहच्छिन्धि भिन्द्वीति मां तर्जयत्सु।
 मयूरं समारुह्य मा भैरिति त्वम्
 पुरः शक्तिपाणिर्ममाऽऽयाहि शीघ्रम् ॥ २१ ॥

प्रणम्यासकृत्पादयोस्ते पतित्वा
 प्रसाद्य प्रभो प्रार्थयेऽनेकवारम्।
 न वक्तुं क्षमोऽहं तदानीं कृपाब्धे
 न कार्यान्तकाले मनागप्युपेक्षा ॥ २२ ॥

सहस्राण्डभोक्ता त्वया शूरनामा
 हतस्तारकः सिंहवक्रश्च दैत्यः।
 ममान्तर्हृदिस्थं मनःक्लेशमेकम्
 न हंसि प्रभो किं करोमि क्व यामि ॥ २३ ॥

अहं सर्वदा दुःखभारावसन्नो -
 भवान् दीनबन्धुस्त्वदन्यं न याचे।
 भवद्भक्तिरोधं सदा क्लृप्तबाधम्
 ममाधिं द्रुतं नाशयोमासुत त्वम् ॥ २४ ॥

अपस्मारकुष्ठक्षयार्शः प्रमेह-
 ज्वरोन्मादगुल्मादिरोगा महान्तः।
 पिशाचाश्च सर्वे भवत् पत्रभूतिम्
 विलोक्य क्षणात् तारकारे द्रवन्ते ॥ २५ ॥

दृशि स्कन्दमूर्तिः श्रुतौ स्कन्दकीर्तिः
 मुखे मे पवित्रं सदा तच्चरित्रम्।
 करे तस्य कृत्यं वपुस्तस्य भृत्यम्
 गुहे सन्तु लीना ममाशेषभावाः ॥ २६ ॥

मुनीनामुताहो नृणां भक्तिभाजाम्
 अभीष्टप्रदाः सन्ति सर्वत्र देवाः।
 नृणामन्त्यजानामपि स्वार्थदाने
 गुहादेवमन्यं न जाने न जाने ॥ २७ ॥

कलत्रं सुता बन्धुवर्गः पशुर्वा
 नरो वाऽथ नारि गृहे ये मदीयाः।
 यजन्तो नमन्तः स्तुवन्तो भवन्तम्
 स्मरन्तश्च ते सन्तु सर्वे कुमार ॥ २८ ॥

मृगाः पक्षिणो दंशका ये च दुष्टाः
 तथा व्याधयो बाधका ये मदङ्गे।
 भवच्छक्तितीक्ष्णाग्रभिन्नाः सुदूरे
 विनश्यन्तु ते चूर्णितक्रौञ्चशैल ॥ २९ ॥

जनित्री पिता च स्वपुत्रापराधम्
 सहेते न किं देवसेनाधिनाथ।
 अहं चातिबालो भवान् लोकतातः
 क्षमस्वापराधं समस्तं महेश ॥ ३० ॥

नमः केकिने शक्तये चापि तुभ्यम्
 नमश्छाग तुभ्यं नमः कुक्कुटाय।
 नमः सिन्धवे सिन्धुदेशाय तुभ्यम्
 पुनः स्कन्दमूर्ते नमस्ते नमोऽस्तु ॥ ३१ ॥
 जयाऽऽनन्दभूमन् जयापारधामन्
 जयामोघकीर्ते जयाऽऽनन्दमूर्ते।
 जयाऽऽनन्दसिन्धो जयाशेषबन्धो
 जय त्वं सदा मुक्तिदानेशसूनो ॥ ३२ ॥
 भुजङ्गारख्यवृत्तेन क्लृप्तं स्तवं यः
 पठेद्भक्तियुक्तो गुहं सम्प्रणम्य।
 स पुत्रान् कलत्रं धनं दीर्घमायुः
 लभेत् स्कन्दसायुज्यमन्ते नरः सः ॥ ३३ ॥

॥ इति श्रीमच्छङ्कराचार्यविरचितं श्री सुब्रह्मण्यभुजङ्गं सम्पूर्णम् ॥

This stotra can be accessed in multiple scripts at:

http://stotrasamhita.net/wiki/Subrahmanya_Bhujangam. This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

Facebook: <http://facebook.com/StotraSamhita>

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>